

dergipark.org.tr/tr/pub/alinterisosbil

Sosyal Bilimler Dergisi

Journal of Social Sciences

| e-ISSN 2602-229X |

<https://prensip.gen.tr>

ARAŞTIRMA MAKALESİ

RESEARCH ARTICLE

Güvenikleştirme Teorisi Çerçevesinde İsrail'in 7 Ekim Sonrası Politikası

Israel's Policy After October 7 in the Context of Securitization Theory

Kübra LİKOĞLU[✉]

Millî Savunma Üniversitesi, Alparslan Savunma Bilimleri ve Milli Güvenlik Enstitüsü, Güvenlik Çalışmaları Ana Bilim Dalı,
Ankara, Türkiye

Geliş Tarihi/Received Date: 10.03.2025

Kabul Tarihi/Accepted Date: 17.04.2025

Ö Z

Bu çalışma, 7 Ekim 2023 sonrasında İsrail'in Hamas'a yönelik söylemlerini Güvenikleştirme Teorisi bağlamında incelemektedir. Çalışmada, İsrail'in güvenlikleştirme söylemlerini kendi çıkarları doğrultusunda ve uluslararası desteği kazanmak amacıyla nasıl stratejik olarak kullandığı analiz edilmektedir. Araştırmada, Netanyahu'nun resmi açıklamaları, İsrail'li aktörlerin söylemleri, internet kaynakları ve akademik yazılar gibi çeşitli kaynaklardan yararlanılmaktadır. Güvenikleştirme teorisi açıklanarak, İsrail'in 7 Ekim sonrası politikalarını nasıl "varoluşsal tehdit" olarak ele aldığı tartışılmaktadır. "Hamas'ın sivilleri kalkan olarak kullandığı" veya "Not an operation, but a war" gibi söylemlerin, İsrail tarafından hangi amaçlar doğrultusunda kullanıldığı, kamuoyuna nasıl yansıtıldığı ve güvenlikleştirme teorisi çerçevesinde İsrail ve eylemlerine nasıl meşruiyet kazandırmaya çalıştığı değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, insani krizlerin görmezden gelinerek Hamas'ın varoluşsal bir tehdit olarak ele alınması, Hamas-İsrail çatışması özelindeki güvenlikleştirmenin etkilerini anlamak için bir çerçeve sunmaktadır. Bu nedenle güvenlikleştirme teorisi baz alınarak ve söylem analizi yöntemi kullanılarak, İsrail'in Hamas'ı nasıl "varoluşsal tehdit" olarak inşa etmeye çalıştığı açıklanmaktadır. Özellikle 7 Ekim 2023 sonrası dönemin analizi çalışmanın sınırlılığını oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Güvenikleştirme Teorisi, İsrail, Hamas, Söylem.

ABSTRACT

This study examines Israel's discourse towards Hamas after October 7, 2023, within the context of the Security Dilemma Theory. The research analyzes how Israel strategically uses its securitization discourse in line with its own interests and to gain international support. Various sources, including official statements from Netanyahu, the discourse of Israeli actors, internet resources, and academic writings, are utilized in the study. By explaining the Security Dilemma Theory, the study discusses how Israel's post-October 7 policies have framed Hamas as an "existential threat." The study assesses how phrases such as "Hamas uses civilians as shields" or "Not an operation, but a war" were strategically employed, how they were portrayed to the public, and how they legitimized Israel's actions within the framework of the securitization theory. In this context, the focus on Hamas as an existential threat, while ignoring humanitarian crises, provides a framework for understanding the effects of securitization in the context of the Hamas-Israel conflict. Therefore, using the Security Dilemma Theory as a basis and discourse analysis as a method, the study explains how Israel constructs Hamas as an "existential threat." The analysis of the period following October 7, 2023, forms the limitation of the study.

Keywords: Securitization Theory, Israel, Hamas, Discourse.

Please cite this paper as follows/Atıf için:

Likoğlu, K. (2025). Güvenikleştirme teorisi çerçevesinde İsrail'in 7 Ekim sonrası politikası. *Alinteri Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(1), 19-32. <https://doi.org/10.30913/alinterisosbil.1654856>

GİRİŞ

Devletler ve aktörlerin “tehdit” algıları, uluslararası güvenlik çalışmalarının temelini oluşturmaktadır. Güvenikleştirme teorisi ise bu bağlamda, aktörlerin siyasi söylemleri aracılığıyla tehditleri nasıl bir “güvenlik sorunu” hâline getirdiğini ortaya koymaktadır. Bu teori, geleneksel güvenlik anlayışını genişletmeyi amaçlamakta; güvenliğin yalnızca fiziksel tehditlerle sınırlı olmadığını, aynı zamanda söylemsel olarak da inşa edilen bir süreç olduğunu vurgulamaktadır. Güvenliğin ilgili konularını belirlemek geleneksel yaklaşımlar için daha kolaydır; zira bu yaklaşım, güvenliği genellikle askeri meseleler ve güç kullanımı ile özdeşleştirmektedir. Ancak güvenlik kavramını askeri boyutun ötesinde ele almak, bu kavramın entelektüel ve siyasi sınırlarını da gözler önüne serebilmektedir (Buzan vd., 1997).

Bu çalışma, 7 Ekim 2023 tarihinde başlayan çatışmalar sonrasında İsrail’in Hamas’ı nasıl bir “varoluşsal tehdit” olarak temsil ettiğini, yalnızca İsrail devleti ve İsrailli aktörlerin söylemleri üzerinden ve güvenlikleştirme teorisi çerçevesinde incelemektedir. Analiz kapsamında, İsrail’in ve onunla ilişkili güvenlikleştirici aktörlerin resmî açıklamaları ve sosyal medya paylaşımlarındaki “güvenlik” vurgusu ele alınmakta; bu söylemlerin, Hamas’ın bir güvenlik sorunu hâline getirilmesi sürecine nasıl hizmet etme amacıyla kullanıldığı değerlendirilmektedir.

Çalışma, yöntem olarak söylem analizine dayanmaktadır. İsrail devleti ve İsrailli kamu görevlilerinin, medya temsilcilerinin ve kurumsal hesapların söylemleri metinsel düzeyde incelenerek bu söylemlerin “güvenikleştirme” süreciyle nasıl bağdaştığı değerlendirilmiştir. Bu bağlamda, çalışmanın sınırları, yalnızca İsrail tarafının söylemleriyle sınırlı kalmakta; Hamas ya da diğer Filistinli aktörlerin söylemleri analiz kapsamına alınmamakta, yalnızca Gazze’de yaşanan trajedi ele alınmaktadır. Dolayısıyla ortaya konan değerlendirmeler, tek taraflı söylem üzerinden güvenlikleştirme mekanizmasını çözümlemeye yönelik olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak, bu çalışma, 7 Ekim sonrası İsrail’in Hamas’ı güvenlikleştirirken kullandığı söylem araçlarına odaklanmakta ve Hamas’ın nasıl “varoluşsal tehdit” kategorisine yerleştirilmeye çalışıldığını tartışmaktadır. Aynı zamanda güvenlikleştirme teorisinin, İsrail-Hamas çatışmasına nasıl bir teorik çerçeve sunduğu sorusuna yanıt aramakta; güvenlik çalışmalarında söylem analizinin önemine vurgu yapmaktadır.

GÜVENLİK VE GÜVENLİKLEŞTİRME SÜREÇLERİ

“Güvenlik” kavramı, kimi zaman belirli meselelerin özel bir siyaset türü olarak sunulmasıyla, kimi zaman da siyaset-üstü bir hamle şeklinde çerçevelenmesiyle ele alınmaktadır. Bu bağlamda, güvenlikleştirme, siyasallaşmanın aşırı bir boyutu olarak değerlendirilebilir (Buzan vd., 1997, ss. 23-24).

Uluslararası ilişkiler disiplininde ise şu temel soru öne çıkar: Bir olguyu güvenlik meselesi hâline getiren unsur tam olarak nedir? Bu sorunun sorulması önemlidir; zira uluslararası sistemdeki güvenlik anlayışı, günlük yaşamda karşılaşılan güvenlik kavrayışından oldukça farklıdır. Her ne kadar polislik uygulamaları ya da sosyal güvenlik meseleleriyle yüzeysel benzerlikler taşısa da, uluslararası güvenlik kavramı, kendine özgü, daha kapsamlı ve daha yapılandırılmış bir içeriğe sahiptir. Sosyal adalet ya da yetki gibi olgular da güvenlik başlığı altında ele alınabilir; ancak uluslararası güvenlik, bu

kavramlara kıyasla güç politikalarına ve tarihsel geleneklere daha güçlü bir biçimde bağlıdır. Buzan vd. (1997)'in savunduğu temel nokta, güvenliği yalnızca devlet temelli ya da yerel-uluslararası ayırımına dayalı bir yaklaşımla sınırlamak değildir. Onlara göre, uluslararası güvenliğin kendine ait özgün bir gündemi vardır (Buzan vd., 1997, s. 21). Bununla birlikte, güvenlik çalışmalarının aşırı genişletilmesi riski de vardır. Kirlilik, salgın hastalıklar gibi konuların güvenlik sorununa dönüştürülmesi, entelektüel çerçevenin bulanıklaşmasına yol açmakta; bu da güvenlik meselelerine dair çözüm üretmeyi giderek daha karmaşık hâle getirmektedir (Walt, 1991, ss. 212-213).

A New Framework for Analysis adlı çalışma, yalnızca geleneksel yaklaşımı eleştirmekle kalmayıp, daha kapsayıcı bir analiz çerçevesi oluşturmayı hedeflemektedir. Bu kitap, güvenlik çalışmalarının yalnızca savaş ve askerî güç temelli olduğu yönündeki dar bakışa karşı çıkar. Bunun yerine, referans nesnelere yönelen tehditlerin hem askerî hem de askerî olmayan bağlamlarda ele alınarak analiz edilmesini ve böylece daha radikal bir teorik yaklaşım geliştirilmesini önerir (Buzan vd., 1997, s. 4).

Eserin "analiz seviyeleri" bölümünde, küçükten büyüğe doğru ilerleyen mekânsal ölçeklere dayalı analiz nesneleri tanımlanmaktadır. Bu analiz seviyeleri, sistem yapısından bireylere, insan doğasından toplumsal davranışlara kadar uzanan bir ontolojik çeşitlilik sunar. Böylece güvenlik teorileri, nedensel açıklamalar getirme ve olayların hangi düzlemde gerçekleştiğine dair bir perspektif sunma işlevini yerine getirir (Buzan vd., 1997, s. 5).

Geleneksel askeri-politik güvenlik anlayışına baktığımızda, bir olgunun neden uluslararası güvenlik sorunu haline geldiğini anlamak mümkün olmaktadır. Güvenlik, aslında hayatta kalmakla doğrudan ilişkilidir demek yanlış olmayacaktır. Bir meselenin, toplum, halk, hükümet veya bölge fark etmeksizin, belirli bir referans nesnesine karşı varoluşsal bir tehdit oluşturduğuna dair bir durum sunmaktadır. Güvenlik tehdit algılamalarının kendine özgü doğası, bu bağlamda, referans nesnelerinin oluşturduğu güvenlik sorunları ile başa çıkmak adına olağanüstü önlemlerin alınmasını meşru bir temele oturtmaktadır. Güç kullanımını meşrulaştıran bu durum, daha genel bir perspektiften bakıldığında, devletin varoluşsal tehditleri ele alması noktasında sahip olduğu özel yetkilerin önünü açmaktadır (Buzan vd., 1997, s. 21).

Bir devlet temsilcisi, "güvenlik" diyerek acil bir durumun varlığını ilan etmekte ve tehdidi engellemek amacıyla alınan tüm önlemlerin meşru olduğunu söylemine dâhil etmektedir (Wæver, 1995, akt. Buzan vd., 1997, ss. 21-22).

Daha geniş bir açıdan ele alındığında, acil durum önlemleri veya varoluşsal tehdit kavramları ne anlama gelmektedir? Ayrıca, güvenlikleştirme ve siyasallaştırma süreçleri nasıl farklılık göstermektedir? Varoluşsal tehditler, yalnızca tehdit edilen dolaylı nesnenin kendine özgü özellikleri bağlamında ele alınabilmektedir. Yani, insan hayatına yönelik evrensel tehdit kalıplarının aksine, farklı analiz seviyelerine ve sektörlere bağlı olarak değişkenlik gösteren bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır. Dolayısıyla, varoluşsal tehdidin niteliği, bu farklılıklar kapsamında şekillenmekte ve güvenlikleştirme süreçlerinde belirleyici bir rol oynamaktadır (Buzan vd., 1997, ss. 21-22).

Başka tür siyasi oluşumlar bulunsa da, askeri sektörde referans nesnesi genellikle devletin kendisidir. Güvenlik güçleri, hayatta kalmak için var olan tehditleri referans

nesnesi statüsüne kadar yükseltebilmektedir. Bu bağlamda, mevcut bir hükümete veya onun politikalarına karşı gerçekleştirilebilecek bir darbe girişiminin dahi güvenlik tehdidi olarak ele alınması mümkündür. Bu tür koşulların yaratılabileceğini hayal etmek zor değildir. Geleneksel güvenlik çalışmaları incelendiğinde, askeri meselelerin çoğunun güvenlik sorunu olarak ele alındığı görülmektedir. Gelişmiş demokrasilerde ise, devletin korunması, güvenlik güçlerinin işlevlerinden sadece biri olarak değerlendirilmektedir. Bu çerçevede, ordular, devlete yönelik varoluşsal tehditlerin veya potansiyel tehdit olabilecek durumların müdahalesi için günden güne daha fazla eğitim almaktadır (Buzan vd., 1997, s. 22).

Siyasi sektörde, tehditler çoğunlukla devletin kurucu ilkesi olan egemenlik veya ideoloji açısından ele alınmaktadır. Egemenlik, tehditlere karşı oldukça savunmasızdır; tanınmayı, otoriteyi veya meşruiyeti engelleyen her türlü unsur tarafından varoluşsal bir tehdit olarak değerlendirilebilmektedir. Zamanla, uluslarüstü referans nesneleri de önem kazanmaya başlamıştır. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri Avrupa Birliği (AB)'dir. AB'nin entegrasyon sürecini olumsuz etkileyen faktörler, varoluşsal tehdit olarak ele alınabilmektedir. Bununla birlikte, uluslararası toplum, kendi kurallarını, normlarını ve kurumlarını engelleyen durumlar karşısında varoluşsal bir tehdit algısı geliştirebilmektedir (Buzan vd., 1997, s. 22).

Referans nesnelerini ve varoluşsal tehditleri anlamının en zor olduğu sektörlerden biri, ekonomik sektör olarak öne çıkmaktadır. Varoluşsal tehdit bağlamında, kriz veya iflas tehdidi altındaki firmalar ya da uygulanamayan yasalar, ekonomik sektör açısından varoluşsal tehdit olarak değerlendirilebilmektedir. Ulusal ekonomiler, hayatta kalma hakkı üzerinde daha güçlü bir iddiaya sahip olmakla birlikte, varoluşsal tehditlerle daha nadir karşılaşmaktadır. Siyasi sektöre benzer şekilde, rejimlerden küresel pazara kadar uzanan yapılar, kurumları ve değerleri zayıflatabilecek bir etkiye sahiptir. Bu bağlamda, ekonomik sektör, bu faktörlerin etkisi altında varoluşsal tehdit olarak algılanabilecek bir potansiyele sahiptir (Buzan vd., 1997, s. 22).

Toplumsal sektör, uluslar ve dinler gibi referans nesneleri bağlamında ele alındığında, varoluşsal tehditler ile daha küçük ölçekli tehditleri birbirinden ayırt etmek oldukça karmaşık bir süreçtir. Özellikle, iç ve dış değişimlerle dönüşen kolektif kimlikler, zaman zaman istilacı veya sapkın olarak algılanabilmektedir. Kimlik gibi muhafazakâr sınırları olan kavramlar, bazı değişimlerin ve zorlukların ortaya çıkmasıyla birlikte, kimliğe yönelik tehditlerin varoluşsal olarak resmedilmesine zemin hazırlayabilmektedir. “Artık biz olamayacağız” gibi söylemler, kimliklerin silinmesi tehdidini varoluşsal bir tehdit olarak ele almaktadır. Bu bağlamda, özellikle göçmenlerin veya rakip olarak görülen kimliklerin güvenlikleştirilip güvenlikleştirilemeyeceği meselesi, birçok farklı değişkene bağlı olarak değişiklik göstermektedir (Buzan vd., 1997, s. 23).

Çevresel sektör, insanlar veya balinalar gibi bireysel türlerden, ormanlar ve denizler gibi habitat türlerine kadar uzanan geniş bir referans nesnesi yelpazesine sahiptir. Bu yelpaze, bu türlerin hayatta kalmasına yönelik sorunlardan daha büyük ölçekli meselelere kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu referans nesnelerinin altında yatan temel kaygı ise, yukarıda bahsedilen referans nesnelerinin tehlikeye atılmadan biyolojik mirasın sürdürülebilirlik sürdürülemeyeceği konusundaki endişedir (Buzan vd., 1997, s. 23).

Konumuzda ise, İsrail devleti ve diğer aktörler, referans nesnesi olarak İsrail vatandaşlarını ve devletin egemenliğini öne çıkarmaktadır. Hamas'ın eylemleri, doğrudan varoluşsal bir tehdit olarak değerlendirilmektedir. Kuralların olmadığı veya suçun yaygın olduğu yerlerde güvenlikleştirme kavramına rastlamak daha zordur. Güvenlikleştirme kavramı, genellikle liberal-demokratik kesimlerin kullandığı bir yaklaşımdır. Bu tür yerlerde, belirli bir konu ele alınarak, normal siyasetin dışına çıkarılıp olağanüstü bir mesele haline getirilmektedir. Güvenlikleştirme, aslında bir süreçtir ve belirli kurumsal yapıların ve söylemlerin kullanılmasıyla inşa edilmektedir. Varoluşsal tehditlerin acil olarak ele alınması gerektiği yönündeki argümanlarla desteklenen sözde güvenlik meseleleri, ikna edici aktörler aracılığıyla gündeme getirilmektedir. Bu sürecin sonunda ise, siyasi sonuçların doğduğu durumlar gözlemlenebilmektedir (Buzan vd., 1997, ss. 24-25).

Bu bağlamda, güvenlikleştirme teorisinin ele aldığı çerçeve, devletlerin varoluşsal tehdit algılarını nasıl inşa ettiğinin altını çizmek için değerli bir araç sunmaktadır. İsrail'in Hamas'ı bir "varoluşsal tehdit" olarak tanımlaması da bu çerçevede ele alınabilmektedir. "Varoluşsal tehdit" söylemi, sadece İsrail'in hayatta kalmasına yönelik doğrudan tehditlerle sınırlı kalmamakta, aynı zamanda daha geniş stratejik ve politik hedeflere hizmet edebilmektedir, çalışmanın diğer kısmı tam olarak bu noktaları açığa çıkarma amacı taşımaktadır. İsrail'in söylemlerini nasıl şekillendirdiği ve uluslararası toplum nezdinde nasıl meşrulaştırmaya çalıştığı sorusu, çalışmanın bu bölümünde ayrıntılı olarak incelenecektir. Bu doğrultuda, İsrail'in Hamas'a yönelik söylemlerinin stratejik ve söylemsel yaklaşımlarını incelemek, güvenlikleştirmenin hangi araçlar ve argümanlar üzerinden gerçekleştirildiğini ortaya koymak açısından önemlidir.

İSRAİL'İN HAMAS'I "VAROLUŞSAL TEHDİT" OLARAK İNŞASI: STRATEJİK VE SÖYLEMSEL YAKLAŞIMLAR

Güvenlik tehditlerinde önemli olan bir diğer konu ise, sübjektif ve objektif güvenlik görüşleridir. Bu iki görüş arasındaki ayrım, güvenliğin sadece objektif bir durum olmadığını, aynı zamanda aktörler tarafından belirlenen sübjektif bir yapı olduğunu vurgulamak açısından değerlidir. Wolfers'a göre, objektif güvenlik denilen olgu edinilmiş değerlere yönelik herhangi bir tehdidin yokluğunu ifade ederken, sübjektif güvenlik bu değerlere karşı saldırı olacağı korkusu taşımamaktır (Wolfers, 1952, s. 485).

Ancak, "sübjektif" kavramı tek başına yeterli değildir. Bir meselenin güvenlik sorunu olarak tanımlanıp tanımlanamayacağı, yalnızca kişilerin bireysel görüşleri doğrultusunda şekillenmemelidir. Çünkü güvenlikleştirme, hem öznel hem de toplumsal bir süreçtir. Bu süreçte, belirli bir referans nesnesi, hayatta kalması gereken bir unsur olarak genel kabul görmelidir. Bu durum, varoluşsal tehdit olarak ele alınan olguya karşı müdahalenin ve bu bağlamda başka türlü meşru olmayan eylemlerin tolere edilmesine veya uygulanmasına zemin hazırlamaktadır. Ancak, bu meşruiyet olarak adlandırılan olgu, bireylerin soyutlaşmış zihinlerinde değil; toplumsal ve söylemsel bir yapının somut hali içinde oluşmaktadır. Güvenlik, toplumsal olarak inşa edilmiş, söylemsel ve kolektif bir alana dayanmaktadır. Bu nedenle, bireylerin veya grupların bir konuyu güvenlik sorunu olarak dile getirmesi, otomatik olarak başarıyı garanti etmez. Bu süreç, sosyal ve söylemsel dinamiklerin nasıl kurgulandığına bağlıdır (Derrida, 1977, ss. 172-297; Wæver, 1995).

Başarılı bir güvenlikleştirme süreci, güvenlikleştirici aktöre değil, güvenlik söylemlerinin dinleyicisine bağlıdır. İzleyicinin, bu durumu varoluşsal bir tehdit olarak kabul edip etmediği, bu süreçte kritik bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, güvenlik dediğimiz olgu, yalnızca nesneler ve öznelere ötesinde; öznelere arası bir konumdur (Arendt, 2010; Arendt, 1959; Kodama & Vesa, 1990, akt. Buzan vd., 1997).

Güvenliğin doğasını anlamak için belirli bir fikre referans veren güvenlikleştirme çalışmaları, şu sorulara yanıt aramalıdır: Kim, hangi tür konularda (tehditler), kim için (referans nesneleri), neden, hangi sonuçlara dayanarak ve en önemlisi, hangi koşullar altında bu süreci yürütmektedir. Yani, güvenlikleştirme söyleminin başarılı olup olmadığının nasıl açıklandığı ve anlaşıldığı, bu çerçevede ele alınmalıdır (Buzan vd., 1997).

Güvenlik eylemi (tehdit) yapılmazsa ne olur? Güvenlik eylemi yapılırsa ne olur? Bu sorulara objektif olarak yanıt vermek ve güvenlik ölçeklerini uygulamak imkansızdır. Bunun sebebi, güvenlik argümanlarının her zaman aynı olmamasından kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, neyin güvenlik sorunu oluşturduğu veya neyin oluşturmadığını vatandaşlara veya politikacılara gösterebilecek bir güvenlik teorisi oluşturulmalıdır. Ancak, bilimsel açıdan bile olsa, yeterli bir tanım oluşturmak mümkün olmayabilir. Bunun nedeni, güvenliğin yalnızca “ne kadar tehditkâr” olduğuyla değil; aynı zamanda niteliksel bir mesele olmasıyla ilgilidir. Güvenlik söyleminin sonuçlarını göze alarak bunu uygulamak, tercih edilebilir mi? Aktörler, güvenlikleştirme etiketini kullanmamayı seçerek, büyük bir meseleyi başka bir açıdan ele alabilmelidir. Çünkü, özünde politik olan meseleleri bilimsel olarak çözmek mümkün değildir (Buzan vd., 1997, s. 32).

Söz ediminin iki farklı unsuru bulunmaktadır. İlki, güvenlikleştirme söylemini gerçekleştiren aktörün mutlaka otoritenin kendisi olması gerekmektedir. Ancak, bu aktörün sosyal otoriteye sahip olması gereklidir. İkincisi ise, tehdit faktörleri ile bağlantılıdır. Eğer düşman hareketler, tanklar, tüfekler veya kirletilen sular, varoluşsal bir tehdit olarak etiketlenilebilirse, güvenlik tehdidinden bahsedilebilmektedir. Ancak, sayılan bu nesneler, güvenlikleştirmeyi kesinleştirmez; yalnızca bu süreci kolaylaştırır.

Bu bağlamda, söylem dinamiklerini aktör ve tehdit bağlamında üç koşula dayandırmak mümkündür:

1. Güvenlikleştirmeyi uygun bir şekilde ifade eden söz edimleri: Bu, söylemin inandırıcı ve kabul edilebilir bir biçimde sunulması gerektiği anlamına gelir.
2. Konuşmacı ve dinleyici arasındaki ilişkide, dinleyicinin güvenlikleştirmeyi kabul etmesi ve güvenlikleştirme aktörünün sosyal olarak konumu: Dinleyicinin, sunulan tehdidi varoluşsal olarak kabul etmesi ve aktörün sosyal meşruiyetinin bulunması bu süreçte kritik rol oynamaktadır.
3. Tehditlerin, güvenlikleştirmeyi nasıl kolaylaştırdığı veya zorlaştırdığı: Tehdit unsurlarının, güvenlikleştirme sürecini kolaylaştırıcı veya zorlaştırıcı etkileri dikkate alınmalıdır.

Bu üç koşul, güvenlikleştirme sürecinin nasıl işlediğini ve hangi koşullar altında başarılı olabileceğini anlamak açısından önemlidir (Buzan vd., 1997, s. 33).

Güvenlikleştiren aktörler, her zaman “güvenlik” kelimesini kullanmaz ve her kullandıklarında da bir güvenlik eylemini zorunlu hale getirmezler. Güvenlikleştirme kriterleri, bir konunun her şeyden daha önemli olduğu ve bu nedenle kuralların çiğnenmesine izin verildiği argümanı ile “varoluşsal tehditler politikası” biçimini alıp almadığı noktasında odaklanmaktadır. Bu bağlamda, neyin güvenlik sorunu olduğuna karar verecek olan, güvenlikleştiren aktör ve dinleyicinin kendisidir (Buzan vd., 1997, s. 34).

Güvenlikleştirmede, varoluşsal bir tehdit olarak ele alınan referans nesneleri, varoluşsal tehdidi güvenlikleştiren aktörler ve referans nesne adına hareket eden ancak güvenlikleştirici bir aktör olmayan işlevsel aktörler arasında bir ayrım yapmak mümkündür (Buzan vd., 1997, ss. 34-35).

Büyükölçek veya ölçek, referans nesnelerinin güvenlik adı altında başarılı olarak kabul edilmesini belirleyen önemli faktörlerden biridir. Bireyler veya gruplar, küçük ölçek kapsamında yer almakta ve geniş ölçekte güvenlik meşruiyeti sağlamakta zorlanmaktadır. Ancak, bu durum, onların güvenlik konusundaki görüşlerini dile getirmemeleri gerektiği anlamına gelmez. Sadece, geniş bir kitleye hitap etmeleri daha zordur. Büyük ölçek söz konusu olduğunda ise durum pek farklı değildir; bu seviyede de meşruiyet oluşturma noktasında zorluklar bulunmaktadır. Örneğin, geçmişte insanlık kendisini bir güvenlik referansı olarak kabul ettirmeye çalışmış veya Soğuk Savaş döneminde çevresel sorunlar ve özellikle nükleer savaş korkusu, varoluşsal tehdit olarak öne çıkmıştır (Buzan vd., 1997, s. 36).

7 Ekim 2023 Cumartesi günü, kuşatma altındaki Gazze Şeridi’ni yöneten Hamas (Filistin İslami Direniş Hareketi), İsrail’e karşı bir saldırı başlatmıştır (Magid, 2023). Bu olayın ardından, İsrail daha önce görülmemiş bir şiddetle karşılık vermiştir. Bu saldırılarda, çoğu kadın ve çocuk olmak üzere çok sayıda Filistinli hayatını kaybetmiş; yerleşim yerlerinin büyük bir kısmı yaşanılmaz hale gelmiştir (Irwin, 2023).

Bununla da kalmayan İsrail, Gazzelilerin tüm gıda, elektrik ve su tedarik yollarını kesmiş ve Gazze halkını yaşam ile ölüm arasında bir yerde hapsedilme durumunda bırakmıştır (Al-Gharbi, 2023). Gazze Sağlık Bakanlığı’nın verilerine göre, Hamas-İsrail çatışmasının başladığı 7 Ekim 2023’ten bu yana, İsrail saldırılarında 10.798 kadın, 16.172 çocuk hayatını kaybetmiş ve 90.257 kişi ise ağır yaralanmıştır (T.C. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı, 2024). Yaralanmalar ve ölümler ise hala devam etmektedir.

Devletler, Hamas’ı varoluşsal bir tehdit olarak ele alırken, referans nesneleri tamamen kendi siyasi ve ekonomik çıkarları doğrultusunda şekillenmektedir. Orta Doğu’nun istikrarını kendi çıkarları açısından önemli gören İsrail’li aktörler, Hamas’ı güvenlikleştirerek kendi varlıklarını sürdürme amacını taşımaktadır.

Sorunların spektrum üzerindeki yerleşimleri, farklılık gösterebilmektedir. Herhangi bir mesele, koşullara bağlı olarak, spektrumun farklı bir noktasında yer alabilmektedir. Uygulama bağlamında ele alındığında, bu yerleşim durumu, eyaletler arasında ve zamanla değişiklik göstermektedir. Bir meselenin tehdit olarak ele alınması, ortada gerçekten bir tehdit olduğu için değil; mesele, bir güvenlik tehdidi olarak sunulduğu için güvenlik sorunu haline gelebilmektedir (Buzan vd., 1997, s. 24). Bu bağlamda, İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu’nun “*Not an operation, but a war*” (Bir

operasyon değil, bir savaş) söylemi (Guardian News, 2023), 7 Ekim Hamas-İsrail çatışmasını ulusal bir tehdit olarak göstermektedir. “Savaş” kelimesinin kullanımı, referans nesnesi olan “devletin” tehdit altında olduğunu ima etmektedir.

“Savaş” söylemi, başta askeri operasyonlar olmak üzere, uluslararası desteği artırma amacını taşımakta ve Hamas’ı, ulusal ve uluslararası alanda daha büyük bir tehdit olarak inşa etmede kullanılmaktadır. Güvenlikleştirme olarak adlandırılan bu süreç, dil teorisinde konuşma eylemi olarak ifade edilen bir yaklaşımdır. Söylemler aracılığıyla, birçok şeyin meşrulaştırılması ve sorun haline getirilmesi mümkün olmaktadır (Buzan vd., 1997).

Bu tür söylemler, güvenlikleştirmenin aktörlerini açıkça ortaya koymaktadır. Güvenlikleştirici aktörler olan aktörler, “güvenlik” etiketi altında meseleyi dramatize ederek, hem kendi uluslarının siyasi pozisyonunu güçlendirmekte hem de uluslararası toplumun bu çerçevede harekete geçmesinin meşruluğunu dile getirmektedir.

Bu bağlamda Buzan vd. (1997), güvenlikleştirme perspektifinden bakıldığında, güvenlik sorunlarının kökenlerinden ziyade, bu sorunların hangi kaynaklara referansla inşa edildiğiyle ilgilenmektedir. Taraflardan biri, diğerini kasıtlı bir aktör olarak algılayarak, tehdit algısını güçlendirmektedir. Diğer tarafın stratejik bir aktör olarak görülmesi ise, onu pasif bir unsur olmaktan çıkarıp, bilinçli bir tehdit olarak konumlandırmakta ve böylece güvenlik sorunlarının daha ciddi bir düzeye taşınmasına neden olabilmektedir (Buzan vd., 1997, ss. 43-45).

Bu söylemsel açıdan, güvenliğin ne olduğuna dair algı, sadece fiziksel tehditlerin varlığına değil, bu tehditlerin nasıl sunulduğuna ve hangi aktörler aracılığıyla temsil ele alındığına bağlı olarak şekillenebilmektedir. Güvenlikleştirme teorisi çerçevesinde bakıldığında, bir aktörün (Hamas) tehdit olarak inşa edilmesi süreci, genellikle medya aracılığıyla yayılan söylemlerle desteklenmektedir. İsrail’in özellikle 7 Ekim sonrasında yürüttüğü söylemlerine bakıldığında, Hamas’ın sadece bir askerî yapı değil, aynı zamanda sahadaki insani yardım faaliyetlerine zarar veren bir “varoluşsal tehdit” olarak temsil edilmesi dikkat çekicidir. Bu noktada, çalışmanın geri kalan bölümünde İsrail’in söylemsel düzlemde Hamas’ı nasıl “varoluşsal tehdit” olarak çerçevelediğini ve bu çerçevenin sahadaki eylemleri meşrulaştırmaya çalıştığı, güvenlikleştirme teorisi bağlamında incelenecektir.

İsrail merkezli bir haber platformu olan *The Times of Israel*’de yayımlanan “*UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East)*¹ tesisindeki Hamas üyeleri sivillere ateş açtı” (The Times of Israel, 2025) başlıklı haber, daha sonra Türkiye Cumhuriyeti İletişim Başkanlığı’na bağlı Dezenformasyonla Mücadele Merkezi (DMM) tarafından yalanlanmıştır. Bu tür haberlerin asıl hedefi, sahada görev yapan insani yardım çalışanlarını ve onları temsil eden kuruluşları hedef hâline getirerek, bu kurumlara yönelik olası saldırıları meşrulaştırmaya çalışmaktadır (DMM, 2024, s. 41).

Burada özellikle “Hamas üyeleri” ifadesinin kullanılması güvenlikleştirme teorisi bağlamında değerlendirildiği için göze çarpmaktadır. Güvenlikleştirme, belirli bir aktörün veya olgunun, varoluşsal bir tehdit olarak temsil edilerek olağan politik süreçlerin

¹ Yakın Doğu’da Filistinli Mültecilere Yardım ve Çalışma Ajansı

dışına çıkarılması anlamı taşır. Bu bağlamda, Hamas'ın yalnızca siyasi ya da askeri bir aktör olarak değil, doğrudan “tehdit” unsuru olarak konumlandırılması, bu örgütün varlığının meşru olmayan bir durum olarak sunulmasına ve bu nedenle “yok edilmesi gereken” bir hedef hâline getirilmesine karşı zemin oluşturmaktadır. Böylelikle haber metni yalnızca bilgi verme amacı taşımamakta, aynı zamanda hedeflenen aktörün güvenikleştirilmesini sağlayarak uluslararası kamuoyunu belirli bir söyleme yönlendirmektedir.

İsrail yanlısı sosyal medya hesaplarında ve bazı uluslararası medya organlarında, örneğin *Fox News*'te, “*BM Gazze’de kadın ve çocuk ölü sayısını yarı yarıya azalttı*” (Eglish, 2024) şeklindeki iddialar gündeme getirilmiştir. Bu tür söylemler, İsrail’in uyguladığı ağır askeri güç kullanımının sebep olduğu sivil ölümleri gizleme ve uluslararası kamuoyundaki meşruiyetini koruma hedefinin bir parçası olarak değerlendirilebilir. Ancak Birleşmiş Milletler’in yapmış olduğu resmi açıklamaya göre, Gazze Sağlık Bakanlığı’nın verileri esas alındığında, İsrail ile Hamas arasında 7 Ekim’de başlayan çatışmalardan bu yana Gazze’deki can kaybı 35 binin üzerindedir (Salman vd., 2024). Dolayısıyla, İsrail’in iddia ettiği şekilde ölü sayılarında yarıya yakın bir azalma söz konusu değildir.

Bu bağlamda İsrail, güvenikleştirme stratejisini yalnızca Hamas gibi aktörlere yönelik değil, doğrudan Filistin halkının tamamına yönelik genişletmiş çıkarımını yapmak yanlış değildir. Güvenikleştirme teorisine göre, bir olgu veya aktörün varoluşsal tehdit olarak sunulması, onu sıradan politikadan çıkararak olağanüstü tedbirlerin alınmasını meşrulaştırdığına daha öncesinde değinilmiştir bu sebeple İsrail’in söylemlerinde öne çıkan “güvenlik” temelli ifadeler, bu stratejik çerçevede şekillenmektedir. Ancak sahadaki veriler, bu söylemlerin aksine, güvenliğin sağlanması bir yana dursun, sivillerin özellikle de çocukların doğrudan hedef hâline geldiğini göstermektedir.

Bunun yanı sıra, 7 Ekim sonrası dönemde İsrail güçlerinin kullandığı gerçek mühimmat nedeniyle hayatını kaybeden Filistinli çocukların sayısı dramatik biçimde artmış; bu sayı, önceki on ayın toplamına kıyasla yaklaşık üç katına çıkarak 39’dan 115’e yükselmiştir. Benzer şekilde, aynı dönemde yaralanan çocuk sayısı da 134’ten 444’e çıkarak üç katın üzerine çıkmıştır. Ayrıca Beytüllahim² yakınlarındaki bir yerleşim yerinde yaşanan olayda, İsrailli yerleşimciler iki Filistinli çocuğu kelepçeleterek darp etmiş, bacaklarını kırmış ve aşağılayıcı muamelelere maruz bırakmıştır (OCHA, 2024).

Bu tür vakalar, İsrail’in güvenikleştirme söyleminin yalnızca siyasi bir araç olmadığını, sahadaki uygulamalarla da desteklendiğini göstermektedir. Filistinli çocuklara yönelik şiddetin artması belki de İsrail’in tehdit algısını bireysel ve toplumsal düzeyde yeniden şekillendirdiğini göstermektedir; güvenlik politikalarının artık yalnızca silahlı aktörleri değil, sivil nüfusu da hedef aldığını ortaya koymaktadır. Buradan hareketle, güvenikleştirme süreci aracılığıyla uluslararası toplumun dikkatinin dağıtılması ve orantısız güç kullanımının rasyonalize edilmesi hedeflenmektedir.

² Beytüllahim, Batı Şeria’da, Filistin’de bulunan bir şehir olup, İsrail’in güneydoğusunda yer alır. Bkz. <https://www.bibleodysey.org/articles/bethlehem/>

İsrail Devleti ve Dışişleri Bakanlığı'nın resmi sosyal medya hesaplarından yapılan "Gazzeli sivillere Kuveyt Meydanı yakınında Filistinli silahlı kişiler tarafından ateş açıldı" (Israel Ministry of Foreign Affairs, 2024) yönündeki açıklama, İsrail'in güvenlikleştirme sürecinin başka bir parçası olarak değerlendirilebilir. Bu söylem, yalnızca tehdidi tanımlamakla kalmamakta, bunun yanı sıra sosyal medya aracılığıyla güvenlikleştirici söylemlerin yayılmasında kullanılan araçları ve aktörleri de ortaya koymaktadır.

Ancak bu iddia, yine DMM tarafından yalanlanmış; yapılan açıklamada, "7 Ekim'den bu yana Gazze'de 30 binden fazla Filistinliyi öldüren İsrail'in, dünya kamuoyunu manipüle etmeye yönelik dezenformasyon kampanyalarına itibar etmeyiniz" ifadesiyle kamuoyuna uyarıda bulunulmuştur (Toprak, 2024).

Mart 2024'e kadar İsrail sözcüsü olarak görev yapan Eylon Levy'nin, "Hamis'in kötü olduğunu biliyorduk. Meğerse kötülüğün ne olduğunu bilmiyormuşuz" (Levy, 2024) şeklindeki ifadesi, güvenlikleştirme söyleminin en açık örneklerinden bir diğeridir. Bu söylem, Hamas'ın yalnızca bir tehdit değil, "mutlak bir kötülük" olarak konumlandırılması yoluyla, alınan askeri önlemlerin ahlaki açıdan da meşrulaştırmaya çalışmasına hizmet etmektedir.

Benzer şekilde, "İsrail, Gazze'ye gönderilen insani yardımın naklini kolaylaştırıyor" (IL Mission Vienna, 2024) şeklindeki açıklama ise, yürütülen askeri operasyonlar sırasında insani değerlere bağlı kalındığına dair bir algı oluşturmaya hedeflemekte; böylece uluslararası kamuoyunun eleştirilerine karşı savunma hattı kurulmaktadır. Ayrıca bir İsrailli tank komutanının "Evet, biz asla rastgele ateş etmiyoruz, düşmanı tespit edip hassas bir biçimde vuruyoruz" (i24NEWS Français, 2023) söylemi, İsrail'in askeri müdahalelerini hedefe yönelik ve meşru olarak sunma çabasının bir parçasıdır. Tüm bu söylemler, İsrail'in güvenlikleştirme sürecini yalnızca bir tehdit inşası olarak değil, aynı zamanda kendini uluslararası normlara uygun bir aktör olarak sunma stratejisiyle birlikte yürüttüğünü göstermektedir.

Ancak, sahadaki veriler bu söylemlerle çelişmektedir. 7 Ekim'den bu yana süren İsrail saldırılarında 24 binden fazla Filistinli hayatını kaybetmiş, 61 binden fazlası ise yaralanmıştır. Çatışmalarda ölenlerin yaklaşık yüzde 70 oranının kadın ve çocuklardan oluşması, sivil hassasiyetinin gözetilmediğini gösterir. Bunun yanı sıra sağlık çalışanları, yardım görevlileri, gazeteciler ve sivillerin hedef alınması; hastane, okul, ibadethane ve mülteci kamplarının bombalanması gibi gelişmeler, İsrail'in söylemiyle eylemleri arasındaki derin uçurumu gözler önüne sermektedir (DMM, 2024, s. 110). Bu açıdan, Netanyahu'nun, "Hastaneleri terör örgütlerinin karargahı haline getiriyorlar." (Netanyahu, 2023) iddiası dünya kamuoyunu manipüle etmeye yönelik ve kendi eylemlerini meşru olarak gösterme amacı taşımaktadır.

İsrail'in resmi Arapça X hesabından paylaşılan "Hamis, güvenli bölgeye ulaşmaya çalışan sivillere saldırıyor" (IsraelArabic, 2023) söylemi, Filistinli sivillere yönelik şiddetin sorumluluğunu Hamas'a yükleyerek, İsrail'in eylemlerini meşru gösterme stratejisinin başka bir boyutudur. Aynı şekilde, Birleşik Krallık (UK) medyasında yer alan ve küresel çapta geniş yankı uyandıran "Filistin yanlısı protestocular, 78 yaşındaki İngiliz ordu gazisi Jim Henderson'a saldırdı" (Bishop, 2023) haberi, Filistin destekçilerini radikal ve şiddet yanlısı aktörler olarak çerçevelemeyi

hedeflemektedir. Bu tür söylemler, güvenlikleştirme teorisinin temelinde yer alan tehdit inşasının hem söylem düzeyinde hem de sahadaki uygulamalarda nasıl işlediğini gözler önüne sermektedir. İsrail, bu tür anlatılarla kendi eylemlerini meşrulaştırmaya çalışırken karşı tarafı “varoluşsal tehdit” olarak konumlandırmakta; böylece uluslararası desteği kaybetmemeye ve hatta meşruiyetini beslemeye çalışmaktadır.

İsrail Başbakanı Binyamin Netanyahu’nun eski dijital medya sorumlusu Hananya Naftali tarafından paylaşılan “*Filistinli bir blog yazarı, bir İsrail bombardımanından sonra bir gün içinde mucizevi bir şekilde iyileşti*” şeklindeki söylem, Hamas’a yönelik askeri operasyonların meşrulaştırılması amacını taşımaktadır. Bu tür paylaşımlar, Hamas’ı sahte bir mağduriyet algısı üretmekle suçlayarak, İsrail’in askeri eylemlerinin “kaçınılmaz” ve “haklı” olduğu izlenimini sağlamayı hedeflemektedir. Burada anlatılmaya çalışılan durum da burada saklıdır, Hamas, yalnızca bir tehdit değil, varoluşsal düzeyde tehlike teşkil eden bir aktör olarak konumlandırılmakta; bu da güvenlikleştirme teorisinin temelinde yer alan tehdit inşasını açıkça yansıtmaktadır. Bu söylemin arkasındaki propaganda boyutu, DMM tarafından yapılan açıklamalarda da ifşa edilmiştir. Çalışmada genellikle aksi ispat edilen verilerin kullanılmasının asıl sebebi de budur. Çünkü güvenlikleştirmenin yapılabilmesi için ortada “gerçek” bir güvenlik sorunu olması gerekmektedir.

Örneğin, DMM, İsrail’in Hamas’a karşı yürüttüğü söylem kampanyasında, “*Hamas sivillere zarar veriyor*” iddiasının tersine, Hamas’ın sivillere zarar verilmediği yönünde algı oluşturmaya çalıştığına dair dezenformasyon içeriklerini yaydığını belirtmiştir. Bu açıklamalar, İsrail’in karşıt aktörü tehdit anlatısına sabitleyerek uluslararası kamuoyundaki desteği engelleme ve kendi eylemlerini meşrulaştırma çabasının bir parçası olduğunu göstermektedir. İsrail Devleti’nin resmi sosyal medya hesabı, söz konusu paylaşımı sonradan silmiş olsa da Hananya Naftali gibi dezenformasyon kampanyasına katkı sunan bireysel hesaplar bu tür içerikleri kaldırmamış ve yaymaya devam etmiştir (DMM, 2024, s. 295).

İsrail merkezli bir televizyon kanalında dile getirilen “Hamas direnişçileri 40 İsrailli bebeğin kafasını kesti” şeklindeki iddia, uluslararası kamuoyunda büyük infial yaratmış; ancak bu söylemin gerçekliği İsrail makamları tarafından dahi teyit edilememiştir. Nitekim İsrail ordusundan yetkililer, Anadolu Ajansı’na verdikleri demeçte, söz konusu iddiayı destekleyecek herhangi bir bilgi ya da kanıtı sahip olmadıklarını ifade etmiştir (Poyraz, 2023). Bu durum, güvenlikleştirme sürecinde kullanılan söylemlerin doğruluğunun çoğu zaman ikinci plana atıldığını ve asıl amacın, karşı tarafı mutlak bir tehdit olarak temsil ederek kamuoyu algısını yönlendirmek olduğunu göstermektedir. Bu tür dramatik ve duygusal söylemler, güvenlikleştirme söyleminin etkisini artırmakla birlikte, dezenformasyonun da bir aracı hâline dönüşebilmektedir.

Çalışmada ele alınan bu tür söylemler, duygusal etki yaratma yoluyla kamuoyunu yönlendirmeyi ve güvenlikleştirme sürecini derinleştirerek meşrulaştırmayı hedeflemektedir. Ancak DMM tarafından yayımlanan raporda, söz konusu iddiaların doğruluğunu kanıtlayacak somut verilerin bulunmadığı belirtilmiştir. Bu durum, güvenlikleştirme teorisinin temelinde yer alan “güvenlik sorunu yaratma” sürecini açıkça

ortaya koymaktadır. Yani tehdidin gerçekliğinden çok, nasıl sunulduğu ve algılandığı belirleyici hâle gelmektedir.

Ancak, bu güvenlikleştirme süreçleri, çatışmanın diğer boyutlarının — özellikle Filistinlilerin Gazze’deki trajedisinin ve insani durumların — güvenlikleştirme süreci kapsamında nasıl marjinalleştirildiğini de gözler önüne sermektedir. Sonuç olarak, güvenlikleştirme süreçlerinin nasıl tanımlandığı, dinleyicinin nasıl algıladığı ve “tehdit” olarak sunulan olgunun hangi araçlar ile çözülmesinin meşru kabul edildiği ortaya çıkmaktadır. Güvenlikleştirici aktörlerin açıklamaları ve sosyal medya paylaşımları aracılığıyla yürütülen güvenlikleştirme süreci hem uluslararası destek kazanmanın hem de siyasi meşruiyet sağlamanın bir aracı olarak kullanılmaktadır.

SONUÇ

Güvenlikleştirme, aktörlerin söylem dinamikleriyle yakından bağlantılıdır. Aktörlerin kullandığı güvenlikleştirme araçları, belirli bir olguyu “varoluşsal tehdit” konumuna yerleştirebilmektedir. 7 Ekim 2023 Hamas-İsrail çatışmasına bakıldığında, güvenlikleştirme teorisinin uygulanabilirliği bu bağlamda çarpıcı bir etkiye sahiptir. Bu açıdan ele alındığında, İsrail, 7 Ekim ve sonrası dönemde Hamas’ı yalnızca bir siyasi aktör veya direniş hareketi olarak değil; aynı zamanda bir “varoluşsal tehdit” olarak da etiketlemektedir. Bu nedenle, İsrail-Hamas çatışmasının güvenlikleştirme süreçleri dikkatle incelenmelidir.

Özellikle, İsrail’in Hamas’ı “varoluşsal tehdit” olarak nitelendirmesi, bu tehdidi yalnızca geleneksel güvenlik anlayışı olan askeri bir tehdit olarak değil; aynı zamanda uluslararası topluma yönelik bir meşruiyet aracı olarak sunmaktadır. İsrail, bu doğrultuda, Hamas’a karşı ulusal veya uluslararası düzlemde yapılacak her türlü eylemin “meşru” olduğunu söylemlerine eklemektedir.

Bu çalışmada, özellikle İsrail’in Hamas’a yönelik söylem dinamikleri güvenlikleştirme bağlamında incelenmektedir. İsrail’in, Hamas’ı varoluşsal bir tehdit anlatısının merkezine yerleştirmesi, ülkenin güvenlikleştirme stratejisinin bir parçası olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışmada, İsrail’in bu tutumunun, ulusal ve uluslararası politikalarını meşrulaştırma amacı taşıdığı değerlendirilmektedir. 7 Ekim 2023 sonrasında söylemler, çeşitli araçlar aracılığıyla dramatize edilmekte ve Hamas’a yönelik gerçekleştirilecek eylemlerin meşruluğu topluma dayatılmaya çalışılmaktadır. Örneğin, İsrail’in “Hamas 7 Ekim’de bebekleri yaktı” şeklindeki söylemleri, Hamas’ın nasıl bir tehdit algısının merkezine yerleştirildiğini açık biçimde ortaya koymaktadır. Çalışmada, İsrail’in söylem dinamiklerine yansıttığı ancak DMM gibi kurumların yayımladığı raporlarla yalanlandığı söylemler özellikle ele alınmış; böylece güvenlikleştirme teorisi çerçevesinde olağanüstü bir güvenlik sorunu oluşturularak bu tehdidin ortadan kaldırılması gerektiğine yönelik vurgunun okuyucuya aktarılması amaçlanmıştır.

Sonuç olarak, İsrail’in Hamas’ı varoluşsal bir tehdit olarak sunması, sadece kısa vadeli askeri kazanımlar değil; aynı zamanda Filistin halkının insani durumunu daha da kötüleştiren uzun vadeli etkiler meydana getirebilmektedir. Güvenlikleştirme söylemleri, barış sürecini zedeleyerek ve uluslararası toplumda ayrışmalara neden olarak, bölgesel istikrarı daha da kırılgan hale getirmektedir. Bu açıdan, güvenlikleştirmenin sınırlarını ve

uluslararası toplumun bu söylemlere nasıl tepki verdiğini incelemek, çalışmanın önemli bir açığını doldurabilir nitelikte olabilmektedir.

KAYNAKÇA

Yayınlanmış Eserler

- Arendt, H. (2010). *The human condition*. The University of Chicago Press.
- Buzan, B., Waever, O., & de Wilde, J. (1997). *Security: A new framework for analysis*. Lynne Rienner Publishers.
- Derrida, J. (1977). Signature event context. *Glyph*, 1, 172-197.
- Wæver, O. (1995). Securitization and desecuritization. İçinde R. D. Lipschutz (Ed.), *On security* (s. 1-31). Columbia University Press.
- Walt, S. M. (1991). The renaissance of security studies. *International Studies Quarterly*, 35(2), 211-239. <https://doi.org/10.2307/2600471>
- Wolfers, A. (1952). National security as an ambiguous symbol. *Political Science Quarterly*, 67(4), 481-502. <https://doi.org/10.2307/2145138>

İnternet Kaynakları

- Al-Gharbi, M. (2023). *We must not let the truth become a casualty of this war*. The Nation. <https://www.thenation.com/article/world/gaza-war-facts-misinformation/>
- Arendt, H. (1959). *On humanity in dark times: Thoughts about lessing*. Squarespace. https://static1.squarespace.com/static/599112efcd39c3b3ad2118b0/t/5b7b4a400ebbe83e5e0e5e34/1534806613701/Hannah%2BArendt%2C%2B_On%2BHumanity%2Bin%2BDark%2BTimes--Thoughts%2Babout%2BLessing%2C_%2BMen%2Bin%2BDark%2BTimes%2C%2B3-31.compressed.pdf
- Bishop, H. (2023). *Poppy-selling veteran says he was punched when pro-Palestine protesters stormed train station*. GB News. <https://www.gbnews.com/news/poppy-selling-veteran-punched-palestine-protest-edinburgh-waverly-train-station>
- DMM. (2024). *Dezenformasyon bülteni: Filistin özel*. https://www.iletisim.gov.tr/images/uploads/dosyalar/Dezenformasyon_Bulteni_Filistin_Ozel.pdf
- Eglash, R. M. (2024). *UN revises Gaza death toll, 50% less women and children killed than previously reported*. Fox News. <https://www.foxnews.com/world/un-revises-gaza-death-toll-50-less-women-children-killed-previously-reported>
- Guardian News. (2023). *'We are at war': Israel's Benjamin Netanyahu makes statement on Hamas attack*. <https://www.youtube.com/watch?v=GAm2RAbAc-Y>
- i24NEWS Français. (2023). *Nous ne tirons pas au hasard, c'est toujours très précis*. X. https://x.com/i24NEWS_FR/status/1746986942640607398?t=aToqupD9Qp3CcAaK_oYFWw&s=08
- IL Mission Vienna. (2024). *Israel will continue to facilitate the transfer of life-saving humanitarian aid to Gaza*. X. <https://x.com/ILMissionVienna/status/1754434177166913863?t=AnCOrdwU2a6q8qGv0I6B2A&s=08>
- Irwin, L. (2023). *Nearly half of Gaza home have been destroyed, damaged by Israel-Hamas conflict: UN*. The Hill. <https://thehill.com/policy/international/4305328->

[nearly-half-of-gaza-home-have-been-destroyed-damaged-by-israel-hamas-conflict-un/](#)

Israel Ministry of Foreign Affairs. (2024). *Palestinian gunmen opening fire on Gazan civilians*. Facebook. <https://www.facebook.com/IsraelMFA/videos/palestinian-gunmen-opening-fire-on-gazan-civilians/974550500966226/>

IsraelArabic. (2023). *حرصا على الأرواح غزية تروي كيف انها استجابت للنداء الذي وجهه جيش*. X. https://x.com/IsraelArabic/status/1721902062592737665?t=WoJoD5ZeX_kIWNx-3ovX7g&s=08

Levy, E. A. (2024). *We knew Hamas was evil. Turns out, we didn't know what evil is*. X. <https://x.com/EylonALevy/status/1892728784341614821?t=nojEqEfY9h-LTawpwOdIQA&s=08>

Magid, J. (2023). *US antisemitism envoy: Barbaric attack most lethal assault on Jews since Holocaust*. The Times of Israel. https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/us-antisemitism-envoy-barbaric-attack-most-lethal-assault-on-jews-since-holocaust/

Netanyahu, B. (2023). *They turn hospitals into headquarters for their terror*. X. <https://x.com/netanyahu/status/1717916845859078531?t=1RAYBpdxPWaaEhYjXmt0Mg&s=08>

OCHA. (2024). *Reported impact snapshot | Gaza Strip*. <https://www.unocha.org/publications/report/occupied-palestinian-territory/reported-impact-snapshot-gaza-strip-24-december-2024-1500>

Poyraz, T. A. (2023). *Israeli army says it does not have 'confirmation' about allegations that 'Hamas beheaded babies*. Anadolu Ajansı. <https://www.aa.com.tr/en/middle-east/israeli-army-says-it-does-not-have-confirmation-about-allegations-that-hamas-beheaded-babies-/3014787>

Salman, A., Roth, R., Diamond, J., & Pokharel, S. (2024). *UN says total number of deaths in Gaza remains unchanged after controversy over revised data*. CNN World. <https://edition.cnn.com/2024/05/13/middleeast/death-toll-gaza-fatalities-un-intl-latam/index.html>

T.C. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı. (2024). *İsrail Başbakanı Netanyahu'nun, ABD Kongresindeki iddialarına dair açıklama*. <https://www.iletisim.gov.tr/turkce/haberler/detay/israil-basbakani-netanyahunun-abd-kongresindeki-iddialarina-dair-aciklama>

The Times of Israel. (2024). *Israel cuts ties with UNRWA over links with terror groups as ban comes into effect*. The Times of Israel. <https://www.timesofisrael.com/israel-cuts-ties-with-unrwa-over-links-with-terror-groups-as-ban-comes-into-effect/>

Toprak, İ. (2024). *Dezenformasyonla mücadele merkezi, İsrail'in resmi açıklamasını yalanladı*. Anadolu Ajansı. <https://www.aa.com.tr/tr/gundem/dezenformasyonla-mucadele-merkezi-israilin-resmi-aciklamasini-yalanladi/3169760>